

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 12 november 2010

Mål nr

Ö 2301-09

KLAGANDE

RosInvestCo UK Ltd
6-8 Underwood Street
N1 7JQ London
Storbritannien

Ombud: Advokaterna Kaj Hobér och Nils Eliasson
Mannheimer Swartling Advokatbyrå AB
Box 1711
111 87 Stockholm

MOTPART

Ryska Federationen
c/o His Excellency the Minister of Foreign Affairs,
Ministry of Foreign Affairs
32/34 Smolenskaya Sennaya P1
121200 Moskva G-200
Ryssland

Dok.Id 51088

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45-12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15-15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstodomstolen.se	

Ombud: Advokaterna Bo G H Nilsson och Jesper Tiberg
Advokatfirman Lindahl KB
Box 1065
101 39 Stockholm

SAKEN

Tillåtlighet av fastställsetalan avseende skiljemäns behörighet

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts beslut 2009-04-16 i mål Ö 9773-08

Hovrättens beslut

se Bilaga

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen förklarar att det finns svenskt rättskipningsintresse och svensk domsrätt samt även i övrigt förutsättningar för den av Ryska Federationen väckta fastställsetalan.

Högsta domstolen avslår yrkandet om inhämtande av förhandsavgörande från EU-domstolen.

Högsta domstolen meddelar inte prövningstillstånd i de delar där frågan därom har förklarats vilande.

Hovrättens beslut står därmed fast.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

RosInvestCo UK Ltd har yrkat att Högsta domstolen avvisar Ryska Federationens talan samt förpliktar Ryska Federationen att ersätta RosInvestCo:s rättegångskostnader i tingsrätten, hovrätten och Högsta domstolen.

Ryska Federationen har bestritt ändring av hovrättens beslut.

Högsta domstolen har meddelat prövningstillstånd i frågan om det finns svenskt rättskipningsintresse och domsrätt (jfr RH 2005:1) och i frågan om förutsättningar föreligger för en fastställsetalan (jfr prop. 1998/99:35 s. 77 och 13 kap. 2 § rättegångsbalken). Frågan om beviljande av prövningstillstånd rörande målet i övrigt har förklarats vilande.

SKÄL

1. RosInvestCo är ett brittiskt bolag som äger sju miljoner aktier i det ryska bolaget Yukos. Ryska staten tvångsförsålde år 2004 aktier i ett dotterbolag till Yukos och utmätte samtidigt andra tillgångar i Yukos till täckande av ryska statens skattekrav mot bolaget. Förenade Kungadömet Storbritannien och Nordirland å ena sidan och Ryska Federationen å den andra har ingått ett bilateralt investeringsskyddsavtal (BIT) som erbjuder investerare en möjlighet att inleda skiljeförfarande mot värdlandet avseende eventuella överträdelser av värdlandets folkrättsliga förpliktelser. RosInvestCo inledde år 2005 ett av Stockholms Handelskammars Skiljedomsinstitut administrerat skiljeförfarande mot Ryska Federationen. Under förfarandet kom parterna överens om att Stockholm skulle utgöra plats för skiljeförfarandet. Skiljemännen meddelade år 2007 en "Award on Jurisdiction", enligt vilken skiljemännen fann

sig behöriga att pröva tvisten. Sedan Ryska Federationen väckt talan mot RosInvestCo med yrkande om fastställelse att skiljemännen inte är behöriga att pröva tvisten har RosInvestCo yrkat att Ryska Federationens talan ska avvisas.

Rättskipningsintresse och domsrätt

2. Den första fråga som ska avgöras är om det finns ett svenskt rättskipningsintresse och svensk domsrätt i målet. Inom den internationella skiljedomsrätten finns en princip om partsautonomi, vilken innebär att parterna kan bestämma tillämplig rättsordning (*lex arbitri*) för skiljeförfarandet. Valet av tillämplig rättsordning (förfaranderättsordning) sker normalt genom angivande av platsen (sätet) för skiljeförfarandet.

3. För svensk rätts del gäller enligt 47 § lagen (1999:116) om skiljeförfarande att ett skiljeförfarande enligt lagen får inledas i Sverige, om skiljeavtalet innebär att förfarandet ska äga rum i Sverige. Lagen ska enligt 46 § tillämpas på skiljeförfaranden som äger rum i Sverige även om tvisten har internationell anknytning. Även för sådana skiljeförfaranden kan allmän domstol biträda med utseende av skiljeman, hörande av vittne under ed, prövning av skiljemännens arvoden samt prövning av en klander- eller ogiltighetstalan. Enligt 48 § ska den lag parterna kommit överens om tillämpas på skiljeavtalet; har parterna inte träffat någon sådan överenskommelse tillämpas lagen i det land där förfarandet med stöd av parternas avtal har ägt rum eller ska äga rum. Enligt 22 § lagen om skiljeförfarande bestämmer parterna platsen för skiljeförfarandet. Annars bestämmer skiljemännen platsen. Vidare anges att skiljemännen får hålla sammanträde på annan plats i Sverige eller utomlands, om parterna inte har bestämt något annat.

4. Av det ovanstående följer alltså att om parterna avtalat om att förfarandet ska äga rum i Sverige det saknar betydelse att parterna eller skiljemännen valt att förlägga sammanträden till annat land, att skiljemännen inte är från Sverige, att de har utfört sitt arbete i annat land eller att tvisten avser ett avtal som i övrigt inte har anknytning till Sverige (se Patricia Shaughnessy, *The Right of the Parties to Determine the Place of an International Commercial Arbitration*, *Stockholm International Arbitration Review* 2005:2, s. 264 ff., och Christer Söderlund i samma tidskrift, s. 275 ff. med anledning av rättfallet RH 2005:1).

5. Enligt 34 § lagen om skiljeförfarande kan en svensk skiljedom klandras vid en svensk domstol bl.a. om skiljedomen inte omfattas av skiljeavtalet. Parter som saknar anknytning till Sverige kan dock inskränka denna möjlighet (se 51 §). Enligt 2 § första stycket får skiljemännen pröva sin egen behörighet att avgöra tvisten. En sådan prövning hindrar enligt bestämmelsen inte allmän domstol från att under förfarandets gång på begäran av en part pröva om skiljemännen är behöriga. Domstolens dom avgör rättskraftigt behörighetsfrågan och är bindande för skiljemännen (prop. 1998/99:35 s. 77). Av bestämmelsens andra stycke framgår att ett beslut av skiljemännen att de är behöriga att avgöra tvisten inte är bindande och att behörighetsfrågan också kan komma att prövas vid klander av skiljedomen.

6. Eftersom RosInvestCo och Ryska Federationen har avtalat om att skiljeförfarandet ska äga rum i Sverige är lagen om skiljeförfarande tillämplig. Härav följer att svensk domstol kan pröva skiljemännens behörighet och att det finns ett svenskt rättskipningsintresse.

7. Den första frågan i prövningstillståndet ska besvaras i enlighet med det anförda.

Förutsättningar för fastställsetalan

8. Den andra fråga som ska avgöras är om förutsättningar föreligger för en fastställsetalan av nu aktuellt slag. Som anförts ovan får en part enligt 2 § första stycket andra meningen lagen om skiljeförfarande vända sig till domstol för att få skiljemännens behörighet prövad under ett pågående skiljeförfarande; en sådan talan hindrar inte att skiljemännen fortsätter skiljeförfarandet i avvaktan på domstolens avgörande.

9. I 2 § lagen om skiljeförfarande anges inga begränsningar i möjligheten för part att få behörigheten enligt skiljeavtalet prövad under pågående skiljeförfarande. Emellertid får 13 kap. 2 § rättegångsbalken med däri angivna allmänna bestämmelser om förutsättningarna för att föra en fastställsetalan anses vara tillämpliga även på en obehörighetstalan enligt 2 § lagen om skiljeförfarande. Enligt 13 kap. 2 § rättegångsbalken krävs det för prövning av en fastställsetalan att det föreligger ovisshet om rättsförhållandet – d.v.s. här huruvida skiljemännen är behöriga – och att ovissheten länder käranden till förfång. Bestämmelsen är fakultativ, vilket innebär att domstolen ska bedöma om det är lämpligt att talan upptas till prövning.

10. Ovisshet om rättsförhållandet föreligger i regel redan när parterna har delade meningar rörande skiljemännens behörighet. Om behörighetsprövningen inte sker förrän hela skiljeförfarandet genomförts med därav föranledda kostnader kan det medföra förfång. Medan en obehörighetstalan enligt 2 § lagen om skiljeförfarande väcks vid tingsrätt samt kan överklagas till hovrätt och Högsta domstolen enligt allmänna regler, ska en klanderprocess enligt 34 § prövas av hovrätt som första instans och med en särskild

begränsning av fullföljdsrätten. Det kan därför sättas ifråga om en obehörighetstalan i en konkret tvist enligt 2 § är lämplig och därför bör tillåtas, om talan inte kan förväntas bli slutligt avgjord i sådan tid att exempelvis betydande kostnader för skiljeförfarandet kan sparas.

11. I förarbetena till 2 § lagen om skiljeförfarande berörs situationen att skiljedomen klandras innan behörighetsfrågan slutligt avgjorts av allmän domstol (prop. 1998/99:35 s. 77 f.). Där anförs att hovrätten bör vilandeförklara klanderområdet tills behörighetsfrågan avgjorts i det första domstolsförfarandet (se även Lindskog, Skiljeförfarande. En kommentar, 2005, s. 299 ff.).

Utgångspunkten i förarbetena är alltså att en obehörighetstalan ska kunna föras även om skiljeförfarandet fortsätter och skiljedomen blir meddelad innan behörighetsfrågan avgjorts av domstol.

12. Med hänsyn till det senast anförda bör part såvitt nu är i fråga vara berättigad att väcka en obehörighetstalan enligt 2 § lagen om skiljeförfarande innan en skiljedom föreligger, åtminstone när det på goda grunder kan antas att skiljedomen inte är nära förestående.

13. I förevarande fall har skiljemännens behörighet prövats i en av skiljemännen meddelad "Award on Jurisdiction". Denna är inte en skiljedom som kan klandras enligt 34 § lagen om skiljeförfarande utan är med svensk terminologi ett beslut om behörigheten under pågående skiljeförfarande (jfr 27 § tredje stycket). Ryska Federationen väckte kort därefter, och därmed lång tid innan en slutlig skiljedom kunde förväntas bli meddelad, en negativ fastställsetalan i behörighetsfrågan. Beträffande Ryska Federationens talan föreligger alltså inte bara ovisshet om skiljemännens behörighet. Även

förfångsrekvisitet är mot nyssnämnda bakgrund uppfyllt. Det kan inte heller anses olämpligt att talan prövas.

14. Den andra frågan som ställts i prövningstillståndet ska besvaras i enlighet med det ovan anförda.

Prövningstillstånd i målet i övrigt

15. Härfter har Högsta domstolen att ta ställning till om prövningstillstånd ska ges i målet i övrigt.

16. RosInvestCo har gjort gällande att rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (Bryssel I-förordningen) är tillämplig på den fastställsetalan som Ryska Federationen väckt och begärt att den frågan ska underställas EU-domstolen för förhandsavgörande. Enligt artikel 1.2 d) i Bryssel I-förordningen är den inte tillämplig på skiljeförfarande. Bestämmelsen och dess motsvarighet i Brysselkonventionen har blivit föremål för tolkning av EU-domstolen (se t.ex. domstolens domar den 25 juli 1991 i mål C-190/89, Marc Rich, REG 1991, s. I-3855, den 17 november 1998 i mål C-391/95, Van Uden, REG 1998, s. I-7091, och den 10 februari 2009 i mål C-185/07, Allianz, REG 2009, s. I-00683). Det är uppenbart att nyssnämnda undantag är tillämpligt också på en fastställsetalan avseende skiljemännens behörighet i en pågående tvist. Det finns därför inte anledning att inhämta något förhandsavgörande.

17. Det finns inte skäl att meddela prövningstillstånd i de delar där frågan därom har förklarats vilande.

Torgny Håstad Kerstin Calissendorff Per Virdesten

Lena Moore

Johnny Herre

Ralf Järtelius

I avgörandet har deltagit: justitieråden Torgny Håstad, Kerstin Calissendorff, Per Virdesten, Lena Moore och Johnny Herre (referent)
Föredragande revisionssekreterare: Ralf Järtelius

Fotokopians överensstämmelse
med originalet intygas:

Kerstin Calissendorff

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 02
Rotel 0204

PROTOKOLL
2009-04-03
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 11
Mål nr Ö 9773-08

Sid 1 (3)

RÄTTEN

Hovrättsråden Ingemar Persson och Ulrika Stenbeck Gustavson, referent och protokollförare, samt tf. hovrättsassessorn Claes Almberg

FÖREDRAGANDE

Hovrättsfiskalen Henrik Engvall

KLAGANDE

RosInvestCo UK Limited (RosInvestCo)
6-8 Underwood Street
London N17JQ
Storbritannien

Ombud: Advokaterna Kaj Hobér och Nils Eliasson
Box 1711
111 87 Stockholm

MOTPART

Ryska Federationen
c/o His Excellency the Minister of Foreign Affairs
32/34 Smolenskaya Sennaya P1
121200 Moscow G-200
Ryssland

Ombud: Advokaterna Bo G.H. Nilsson och Jesper Tiberg
Box 1766
111 87 Stockholm

SAKEN

Tillåtlighet av fastställsetalan avseende skiljemäns behörighet

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts beslut 2008-11-17 i mål T 24891-07

RosInvestCo har yrkat att hovrätten ska avvisa Ryska Federationens fastställsetalan.

Ryska Federationen har bestritt ändring.

Dok.Id 825932

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290	Birger Jarls Torg 5	08-561 670 00	08-561 675 09	måndag – fredag
103 17 Stockholm		E-post: svea.hovratt@dom.se		09:00-15:00
		www.svea.se		

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i hovrätten. RosInvestCo har yrkat ersättning för rättegångskostnader även i tingsrätten.

Målet föredras och hovrätten fattar följande

BESLUT (att meddelas 2009-04-16)

Skäl

Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömningar att det föreligger svensk domsrätt och svenskt rättsskipningsintresse i fråga om Ryska Federationens fastställsetalan, samt att Stockholms tingsrätt är behörig domstol.

Hovrätten delar också tingsrättens uppfattning att det inte finns anledning att avvisa talan på grund av bristande fastställsetalans intresse. I den delen har RosInvestCo i hovrätten anfört bl.a. att en slutlig dom i skiljeförfarandet kommer att meddelas långt innan denna fastställsetalan slutligt avgjorts i allmän domstol. Eftersom Ryska Federationen då har rätt att föra en klandertalan mot skiljedomen, med åberopande av att skiljemännen var obehöriga att pröva tvisten, menar RosInvestCo att Ryska Federationens fastställsetalan är onödig. Hovrätten vill i anledning av vad RosInvestCo anfört tillägga följande till tingsrättens motivering.

Enligt 2 § första stycket lagen (1999:116) om skiljeförfarande får skiljemännen pröva sin egen behörighet att avgöra tvisten. Vidare anges att detta inte hindrar en domstol från att på begäran av en part pröva frågan, samt att skiljemännen får fortsätta skiljeförfarandet i avvaktan på domstolens avgörande. Av andra stycket samma paragraf framgår att ett beslut av skiljemännen att de är behöriga att avgöra tvisten inte är bindande och att behörighetsfrågan kan komma att prövas i en klandertalan.

Det är alltså klart att en part får vända sig till allmän domstol under skiljeförfarandets gång för att få behörighetsfrågan prövad (se även prop. 1998/99:35 s. 214). Beroende på om skiljemännen beslutar att fortsätta skiljeförfarandet i avvaktan på domstolens avgörande eller inte, samt handläggningstiderna för de olika förfarandena, kan det

inträffa att en skiljedom hinner meddelas innan frågan om skiljemännens behörighet blivit slutligt avgjord vid allmän domstol. Den situationen har emellertid förutsetts av lagstiftaren och innebär inte att en fastställsetalan om skiljemännens behörighet av detta skäl bör anses som olämplig eller av annan anledning otillåten. Om en klander-talan väcks under åberopande av att skiljemännen var obehöriga att pröva tvisten, och en fastställsetalan om skiljemännens behörighet redan pågår, finns olika tänkbara sätt att hantera den situationen (se härom prop. 1998/99:35 s. 77 f. och Stefan Lindskog Skiljeförfarande, s. 299 ff., där Lindskog argumenterar för att en obehörighetstalan vid allmän domstol har företräde framför en klandertalan grundad på obehörighet).

En redan väckt fastställsetalan av det slag som Ryska Federationen för bör således inte avvisas på grund av att en klandertalan eventuellt kan komma att väckas innan fastställsetalan är slutligt avgjord. Med beaktande av detta, och de skäl som tingsrätten angett i övrigt, ska RosInvestCo:s överklagande avslås.

Med den här utgången ska RosInvestCo ersätta Ryska Federationen för rättegångskostnader i hovrätten. Yrkat belopp, som inte har ifrågasatts, är skäligt.

Slut

1. Hovrätten meddelar prövningstillstånd.
2. Hovrätten avslår överklagandet.
3. RosInvestCo ska ersätta Ryska Federationen för rättegångskostnader i hovrätten med 98 900 kr, allt avseende ombudsarvode, och ränta enligt 6 § räntelagen från den dag hovrättens beslut meddelas till dess betalning sker.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga

Överklagande senast 2009-05-14

Ulrika Stenbeck Gustavson

Protokollet uppvisat/

SVEA HOVRÄTT

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Bilaga

Den som vill överklaga hovrättens avgörande skall göra detta genom att skriva till Högsta domstolen.

Skrivelsen skall dock skickas eller lämnas till hovrätten. Den skall ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av det överklagade avgörandet.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen skall pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast

1. om det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen
2. om det finns synnerliga skäl till en prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandet skall innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag och nummer för avgörandet),
3. den ändring i avgörandet som klaganden yrkar,
4. varför klaganden anser att avgörandet skall ändras,
5. de omständigheter som klaganden åberopar till stöd för att prövningstillstånd skall meddelas,
6. de bevis som klaganden åberopar och vad han vill styrka med varje bevis.

Handläggning i parternas utevaro

RÄTTEN

rådmannen Tore Gissin, även protokollförare

PARTER

KÄRANDE

Ryska Federationen
c/o His Excellency the Minister of Foreign Affairs
32/34 Smolenskaya Sennaya Pl
121200 Moscow G-200
Ryssland

Ombud, nu aktuella: advokaterna Bo G.H. Nilsson och Jesper Tiberg
Box 1766
111 87 Stockholm

SVARANDE

RosInvestCo UK Ltd
6-8 Underwood St.
London N17JQ
Storbritannien

Ombud, nu aktuella: advokaterna Kaj Hobér och Nils Eliasson
Box 1711
111 87 Stockholm

SAKEN

Fastställsetalan avseende omfattningen av skiljeklausul, nu fråga om rättegångshinder

Ryska Federationen har väckt talan mot RosInvestCo UK Ltd ("RosInvest") och yrkat att tingsrätten fastställer att det skiljeavtal som uppkommit genom RosInvests påkallelse av skiljeförfarande den 28 oktober 2005 gentemot Ryska Federationen rörande ersättningsskyldighet för den gentemot RosInvest inte ger skiljemännen

Dok.Id 625621

Postadress
Box 8307
104 20 Stockholm

Besöksadress
Flemingatan 14

Telefon
08-561 653 40

E-post:
stockholms.tingsratt.avdelning6@dom.se
www.stockholmstingsratt.se

Telefax
08-561 650 06

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-12:00
13:00-15:00

behörighet att pröva huruvida Ryska Federationen har företagit expropriationsåtgärder gentemot RosInvest.

RosInvest har yrkat att talan ska avvisas och begärt ersättning för sina rättegångskostnader. RosInvest har begärt att förhandling ska hållas.

Ryska Federationen har bestritt avvisningsyrkandet. Federationen har motsatt sig förhandling.

Tingsrätten meddelar följande

BESLUT

RosInvest har anfört följande grunder för yrkandet om avvisning. Svensk domstol saknar domsrätt avseende den talan som väckts av Ryska Federationen. Av Bryssel I-förordningen följer att svensk domsrätt inte föreligger. Oavsett innehållet i förordningen saknar talan svensk rättskipningsintresse. Varken lagen om skiljeförfarande eller rättegångsbalken utpekar något behörigt svenskt forum i målet. Dessutom saknar såväl parterna som saken anknytning till Sverige. Under alla förhållanden ska talan avvisas på grund av bristande fastställelseintresse. Talan är olämplig. Den har väckts för att obstruera skiljeförfarandet. Vidare anføres följande. Federationen har begärt att tingsrätten ska fastställa innehållet i en folkrättsligt traktat som ingåtts mellan främmande stater. En tvist om detta ska prövas av internationella domstolar eller skiljenämnder enligt den ordning som anvisats i traktaten. I aktuell traktat har staterna enats om att tvister avseende tolkning och tillämpning ska avgöras genom skiljeförfarande mellan staterna.

Enligt artikel 1.2 i Bryssel I-förordningen är förordningen inte tillämplig på skiljeförfarande. Detta undantag anses omfatta bl.a. klander av skiljedom. Förordningens forumregler gäller således inte för en kontroll i efterhand av en skiljedom.

Av utredningen framgår det att skiljeförfarandet mellan parterna i målet äger rum i Sverige. En klandertalan av en skiljedom i det aktuella skiljeförfarandet avseende exempelvis skiljeavtalets tillämplighet ska prövas av svensk domstol i enlighet med reglerna i lagen om skiljeförfarande. Svensk domsrätt finns alltså för en sådan talan. Det kan inte anses lämpligt att en förhandskontroll av skiljeavtalets tillämplighet ska prövas enligt förfaranderegler i en annan rättsordning än prövningen vid en efterhandskontroll av tillämpligheten av samma skiljeavtal.

Undantaget för skiljeförfarande i Bryssel I-förordningen får alltså anses gälla för Ryska Federationens talan i målet. Skäl för avvisning på denna grund föreligger därmed inte.

Enligt 46 § lagen om skiljeförfarande ska lagen tillämpas på skiljeförfarande som äger rum i Sverige även om tvisten har internationell anknytning. Lagens bestämmelser om svensk domstols behörighet att utse skiljeman i vissa situationer, att höra vittnen under ed, att pröva klander- eller ogiltighetstalan samt att pröva skiljemännens arvode gäller alltså även sådana skiljetvister. Härav anses följa att det finns ett svenskt rättsskipningsintresse som innebär att en part har rätt att väcka talan vid svensk domstol om skiljeavtalets giltighet. I sådana mål utgör Stockholms tingsrätt reservforum. Se prop. 1998/99:35 s. 187.

Skäl för avvisning föreligger inte heller på den nu prövade grunden.

Ryska federationens talan i målet gäller skiljemännens behörighet att pröva frågan huruvida expropriation förevarit. Detta är inte detsamma som att fastställa innehållet i en internationellt traktat. Frågan om innehållet är endast prejudiciell. Behörigheten kan komma att prövas vid en eventuell klandertalan. En sådan talan ska prövas av svensk domstol. Federationen har alltså redan rätt att få frågan prövad i domstol. Federationens principiella argument att frågan bör kunna prövas genom en fastställsetalan utan att behöva invänta att ett kostsamt skiljeförfarande har avslutats får dock anses väga tyngre än att det redan finns en prövorätt genom klander.

Skäl för avvisning på grund av bristande fastställelseintresse föreligger inte.

1. RosInvests yrkande om avvisning avslås.
2. Begäran om förhandling avslås.
3. RosInvest ska inkomma med svaromål i sak senast den 15 december 2008.

Den som vill överklaga beslutet vid punkten 1. ska anmäla missnöje inom en vecka från delfäende. Försummas det får beslutet inte överklagas. Vid rättidig missnöjesanmälan kommer tingsrätten att bestämma om beslutet ska få överklagas särskilt eller endast i samband med dom eller slutligt beslut.

Tore Gissin

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE MED MISSNÖJESANMÄLAN - BESLUT UNDER RÄTTEGÅNG (prövningstillstånd krävs)

Den som vill överklaga tingsrättens beslut ska anmäla detta muntligen eller skriftligen hos tingsrätten (**missnöjesanmälan**). Muntlig anmälan måste ha skett **inom en vecka** från den dag då beslutet delgavs. Skriftlig anmälan ska ha kommit in till tingsrätten inom samma tid. Försummas detta får beslutet inte överklagas.

Om den som gjort missnöjesanmälan vill fullfölja överklagandet ska han eller hon göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av beslutet.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från den dag då klaganden fick del av beslutet.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför vik-

tigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. det beslut som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för beslutet,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens beslut som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av beslutet.